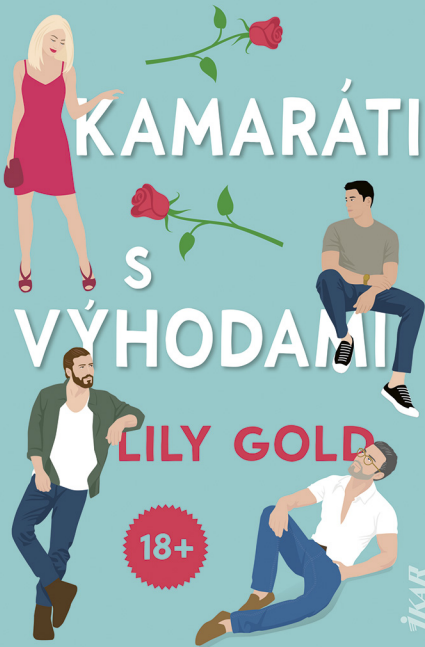


PREČO MAŤ JEDNÉHO,
KEĎ ICH MÔŽE MAŤ TROCH?



KAMARÁTI
S
VÝHODAMI
LILY GOLD

18+

IKAR

Lily Gold
FAKING WITH BENEFITS

Copyright © 2021 by Lily Gold

All rights reserved.

Translation © 2025 by Jana Seichertová

Cover design © Yummy Book Covers

Slovak edition © 2025 by IKAR, a.s.

Z anglického originálu Faking with Benefits (2021)

preložila Jana Seichertová.

Redigovala Lucia Golianová.

Korigovala Klaudia Podolcová.

Obálku podľa originálu upravil Augustín Putera.

Technická redaktorka Helena Oleňová.

Vydalo vydavateľstvo IKAR, a.s., Bratislava roku 2025

ako svoju 2 429. publikáciu v elektronickej podobe.

Sadzba a zalomenie do strán ITEM, spol. s r. o., Bratislava.

IKAR, a.s.

Miletičova 23

821 09 Bratislava

www.ikar.sk | ikar@ikar.sk

ISBN 978-80-575-0017-9

POZNÁMKA AUTORKY

Tento lúbostný príbeh o „háreme naruby“ obsahuje podrobné opisy sexuálnych hier medzi viacerými partnermi. Aj keď je táto kniha vcelku sladká a dúfam, že aj zábavná, dotýka sa niekoľkých citlivých tém. Ak sa chcete dozvedieť viac, prečítajte si úplný zoznam na mojej internetovej stránke <https://www.lilygoldauthor.com/content>

Príjemné čítanie!

LAYLA

„Bola by som rada, keby sa mi podarilo vydať do tridsiatky,“ zamyslene poznamenám a pokrútim vínom v pohári. „Myslím, že po nej sa šanca mať deti u ženy nebezpečne znižuje.“

„D-deti?“ zopakuje môj partner na druhej strane stola a rozšíria sa mu oči.

Prikývnem a čo najzvodnejšie sa naňho usmejem.

Môj partner na dnešný večer je muž menom Mike Stonem. Spoznala som ho minulú noc – cez mobilnú aplikáciu. Má takmer stodeväťdesiat centimetrov, je príťažlivý a pracuje v útulku, kde sa stará o zranené a opustené zvieratá. Práve teraz sedí oproti mne v elegantnom čiernom obleku a v mihotavom zlatom svetle sviec, ktoré mu zjemňuje výrazné črty tváre. Je neuveriteľne príťažlivý.

Prehltne, až mu poskočí ohryzok. „Takže už myslíš na deti, Layla?“

Prikývnem. „Podľa mňa je dôležité mať životný plán. Viem, že otehotnieť po tridsaťpäťke môže byť oveľa ťažšie, a tak by som to už pravdepodobne nemala odkladať. Myslím, že trojka je dobré číslo, ale uspokojila by som sa aj s dvomi deťmi. Čo si myslíš o...“

Zmlknem, lebo si odsunie stoličku a vstane. „Ja... hm... potrebujem si odskočiť,“ zamrmle, ale do očí mi nepozrie.

„Och. Jasné, len choď,“ mávnem rukou. Muž sa zvrtné na podpätku a zamieri k toaletám.

Čudné.

Pokrčím plecami, opriem sa na stoličke a uhnem si vína.

Som na svojom stodvadsiatom rande a mám pocit, že sa mi konečne začína dariť.

Večer zatiaľ prebieha sľubne. Mike navrhol veľmi štýlovú reštauráciu; s michelinskými hviezdikami, v samom centre Londýna. Je veľmi nóbl a drahá – minimalistické biele steny pokrýva čudné moderné umenie a zo stropu visia nezvyčajne tvarované lampy. Na schôdzku prišiel skoro, a keď sme si sadli za náš stôl, pobožkal ma na líce a potom mi ukázal fotografie chutného psa, ktorého dnes operoval. Dokonca mi ani nezízal na prsia, keď som sa zohla po vidličku, ktorá mi spadla na zem.

Mám z neho dobrý pocit.

Obzriem sa na dvere pánskych toaliet, aby som sa uistila, že sú stále zatvorené. Potom sa načiahnem za kabelkou, rozopnem sponu a vyberiem z nej zápisník. Obliznem si prst a obraciam strany, kým nenájdem svoj zoznam pokynov na prvé rande, a preletím prvých päť bodov.

- *Nadviazať očný kontakt.*
- *Klást' mu otázky o ňom.*
- *Udržiavať otvorenú reč tela.*
- *Dotknúť sa jeho ruky alebo ramena.*
- *Polichotiť mu.*

Pri ich čítaní prikyvujem a snažím sa zapamätať si ich.

Nosiť si pokyny na rande možno pôsobí trochu prehnane, ale všetci o mne vedia, že randenie mi vôbec nejde.

Mám dvadsaťosem rokov a ešte nikdy som nemala priateľa. Niežeby som si ho nehládala: posledné dva roky som strávila na misii s cieľom nájsť muža, ktorý by ma zniesol. Každý piatok večer po práci prídem domov, s pohárom vína si sadnem na pohovku a vydám sa na maratón v klikaní na svojej obľúbenej zoznamovacej aplikácii. Len čo narazím na chlapa, ktorý sa mi páči, navrhнем mu rande.

Zatiaľ to však nejde veľmi dobre. Pravdepodobne si počínam príliš agresívne. Muži, ktorí súhlasia so schôdzkou, sa na nej potom väčšinou tvária dosť vystrašene. A na druhé rande ma ešte ani jeden nepozval.

Ale myslím, že dnes večer sa na mňa konečne usmeje šťastie.

Minúty však plynú a Mike sa nevracia. Žalúdok sa mi už chveje od nervozity. Z môjho pracovného telefónu sa ozvú tri cinknutia – prepravná spoločnosť mi zrejme posielala aktuálne informácie o stave mojich zásielok. Dnes mi majú dodať nový tovar pre môj internetový obchod so spodnou bielizňou. Prsty ma svrbia; túžim odpovedať na správy, ale nasilu sa ovládnem a na displej nepozriem. Každý článok WikiHow, ktorý som si prečítala na tému „Čo nerobiť na prvom rande“, obsahoval jasné upozornenie, že kontrolovanie telefónu je na schôdzke absolútne neprijateľné.

Namiesto toho sa teda sústredím na svoj predkrm. Obaja sme si objednali špecialitu podniku, z ktorej sa vykľul tanier miniatúrnej zeleniny, zabalenej v zlatom liste. Dosť pochybujem, či to je naozaj jedlé. Vidličkou prevrátim malú cviklu a podozrievavo sa na ňu zadívam.

„Pani?“

Zdvihnem zrak a usmejem sa na čašníka, nervózne prešľapujúceho pri mojom stole. „Ahoj,“ priateľsky ho pozdravím. „Všetko je v poriadku, ďakujem.“

Čašník si odkašle. „Hm... neviem, ako vám to mám povedať, pani, ale... práve sme videli vášho partnera odchádzať.“

„Odchádzať?“ Zamračím sa. „Ale ešte sa nenajedol. Možno si išiel von zatelefonovať alebo niečo podobné.“

Čašník vystrúha grimasu. „Prichytili sme ho, ako... hm... vylieza z okna pánskych toaliet. Takže pochybujem, že má v úmysle vrátiť sa.“

Od prekvapenia mi padne sánka. „Prosím?!“

„Ale účet zaplatil!“ veselo oznámi čašník a ukáže mi potvrdenku. Pozriem na ňu. Napodiv sa cítim ešte horšie. Keby nezaplatil, aspoň by som si mohla nahovárať, že sa prišiel len zadarmo najesť. Teraz však viem, že problém je vo mne.

Zadívam sa na tanier svojho zbabelého spoločníka. Prisahala by som, že jeho hlúpa pozlátená mrkva sa na mňa posmešne uškríňa.

„Chápem,“ hlesnem. „Okej.“

Čašník sa súcitne zachveje. „Hm, chcete, aby som vám jedlo zabalil? Dezert pripíšem na účet podniku.“

„Ja...“ Jedna moja časť chce odmietnuť. Cítim sa ne-
výslovne trápne, ale nechcem odísť. Prišla som sa sem navečerať. Neujdem predsa iba preto, že moje rande dopadlo zle – až taká padavka nie som.

Zamyslím sa.

Alebo predsa áno?

Našťastie, skôr než sa musím rozhodnúť, ma vyrušia.

„To nebude potrebné,“ ozve sa nado mnou hlas s výrazným severským prízvukom. Vzápätí prekvapene zažmurkám, keď sa stolička oproti mne s ohlušujúcim škripotom vzdiali od stola a na Mikovo prázdne miesto zloží svoju obrovskú, svalnatú postavu môj sused Zack.

„Ahoj, kráska,“ veselo ma pozdraví a nakloní sa cez stôl. Keď sa mi perami obtrie o líce a pľúca mi zaplní príjemná vôňa medu a whisky, mimovoľne sa myknem. „Prepáč, že som močil tak dlho.“ Pohodlne sa usadí a uškrnie sa na mňa. „Ale späť k nášmu rande. Kde sme to skončili?“

LAYLA

Ohromene hľadím na Zacka. Len na mňa žmurkne, pričom v jasných modrých očiach mu zaiskrí.

Zack Harding – medzi hráčmi prezývaný Tvrďas Zack – je tridsaťročný bývalý ragbista, ale vyzerá skôr ako Viking. Obrovské ruky, blond vlasy zvyčajne stiahnuté do chlapeckého drdolu, strapatá brada a súdkovitá hrud', veľká ako chladnička. Žije v byte oproti mne s ďalšími dvomi spolubývajúcimi. Keďže bývame na jednej chodbe, trávime spolu veľa času – a práve preto viem, že jednoznačne nie je typ muža, s ktorým by som mala ísť na rande.

„Kriste, kamoš.“ Trochu sa pomrví a potom vyčítavo pozrie na čašníka. „Nenapadlo vám, že by ste mali kúpiť aj zopár stoličiek pre nás, bežných ľudí? Všetci nie sme trpaslíci ako toto dievča.“

Čašík naňho iba začudovane hľadí.

„Zack,“ pokojne sa ozvem, „čo tu robíš?“

Môj nový spoločník sa zatvári prekvapene. „Sme na rande, zlatko. Nespomínaš si?“

Prevrátim oči.

Čašík vyzerá načisto zmätený. „Prepáčte, ale...“ Zaráza sa, obzrie sa na toalety a potom zase pozrie na Zacka. „Vy ste... hm...?“

„Áno, som ten istý muž,“ nehanebne zaklame Zack. „Náhle som pocítil neznesiteľnú horúčavu a v zlomku sekundy mi narástli obrovské svaly. Svoju krásnu a úžasnú, aj keď trochu odstrašujúco pôsobiacu partnerku by som nikdy neopustil.“

Pod stolom ho kopnem do členka.

„Nie,“ váhavo odvetí čašník. „Mal som na mysli... nie ste náhodou Zack Harding?“

Zack sa rozžiari. Miluje, keď ho spoznajú na verejnosti. „Áno, som.“

„Ten Zack Harding? Známy ragbista? Keď ste hrali za Anglicko, boli ste môj obľúbený hráč!“

„Och, áno.“ Zack sa znovu obráti ku mne. „Ale teraz, ak vám to neprekáža, mám rande s rozkošnou dámou a malým tanierom...“ preskúma jedlo pred sebou, „hmm... chutného pastrnaku.“ Keď sa čašník nepohne, veselo mu zamáva. „Uvidíme sa neskôr, kamoš!“

„Och.“ Muž sa spamätá, zvrtné sa na podpätku a odíde. Zack sa spokojne zavrtí na stoličke a zdvihne Mikov pohár vína, akoby sa svojim susedom votrel na rande každý víkend a už mu to pripadalo normálne.

„Vieš,“ pomaly spustím, „ak som ti tak veľmi chýbala, mohol si jednoducho počkať, kým prídem domov.“

„Nie som tu kvôli tebe. Pozval som na drink jedno dievča.“ Kývne hlavou na barový pult v rohu miestnosti. Pozriem tam a zbadám pri ňom niekoľko žien vyzerajúcich ako modelky. Sedia na barových stoličkách, chlipkajú drinky a zhovárajú sa. A áno, jedno mimoriadne krásne dievča vo veľmi krátkych šatách sedí pri pulte samo a prebodáva ma očami.

Zdvihnem obočie. „Ale nemal by si byť v tom prípade s ňou? Keď budeš pokračovať týmto tempom, pochybujem, že ju dostaneš do postele.“

„Nevyšlo to.“ Podozrievalo sa zadíva na kopu zlatej zeleniny na svojom tanieri. „Tento víkend ma pozvala na svadbu svojej sestry.“

„A to je problém?“ spýtam sa a sledujem ho, ako berie polievkovú lyžicu a opatrne ňou naberá jedlo.

Bezvýrazne na mňa pozrie. „Stretnutie s rodinou nie je na mojom zozname priorít, suseda. Nehľadám si manželku. Videl som, že si dostala košom, a tak som ťa prišiel zachrániť.“ Vopchá si zeleninu do úst a zamračene pozrie na môj tanier. „Zlatko, takmer nič si nezjedla. Prečo? Si nervózna?“

Pokrčím plecami. „Iba som chcela urobiť všetko správne.“ A zjavne som na celej čiare zlyhala.

Zack stisne pery. „Jedla si dnes vôbec?“

Pokrútim hlavou. „Celý deň som strávila vybavovaním objednávok. A do skladu si jedlo so sebou nosiť nemôžem.“

Rozhorčene mľaskne. „Vieš, že jedlo a spánok sú dôležitejšie než predaj pančúch, však?“ Zohne sa, nadvihne obrus a zadíva sa mi na nohy. „Aj keď tvoje pančuchy sú naozaj krásne, zlatko.“

Kopnem ho do kolena. „Mne také nepripadajú,“ odvetím a myslím to úprimne.

Jej potešenie, moja spoločnosť predávajúca spodnú bielizeň, je najdôležitejšia vec v mojom živote. Trvalo mi celých šesť rokov, kým som z nej urobila to, čím teraz je – pomerne úspešný internetový butik s tisíckami zákazníkov za mesiac. Šesť rokov bezsenných nocí, splácania dlhov a osemnásťhodinových pracovných zmien. Je to moje dieťa. Dávam jej prednosť pred všetkým ostatným.

Zack sa posmešne zasmieja a posunie tanier ku mne. „Si beznádejný prípad. Jedz. Nechcem, aby si mi zase

omdlela.“ Vzdychnem si a zdvihnem vidličku. Zack sa spokojne oprie a založí si ruky na prsiach. „Tak pokračuj. Čo sa stalo? Sledoval som vás dvoch z baru a zdalo sa mi, že si celkom dobre rozumiете.“

„Si fakt úchylný,“ zamrmlam, požujem pozlátenu mrkvu a znechutene pretiahnem tvár.

„Je to moja práca,“ pripomenie mi a bodne sa palcom do hrude. „Pred sebou máš skutočného odborníka na lásku.“

Posmešne si odrknem. „Nemyslím si, že podcast radiaci ľuďom, ako sa majú správať vo vzťahoch, z teba robí odborníka na lásku. Na tvojej stene som nevidela nijaký diplom.“

„Možno nie,“ samolúbo sa usmeje, „ale predpokladám, že si videla všetky ceny, ktoré som získal. Najlepší podcast v kategórii zábava pre dospelých – a to tri roky za sebou, zlatko.“

Usmejem sa a vidličkou bodnem do malej kocky pastrnáku. Zack so svojimi spolubývajúcimi Joshom a Lukom moderuje podcast, v ktorom ľuďom radia, ako si nájsť a udržať partnera. Volá sa *Troja slobodní chlapi* a je veľmi úspešný. Každý týždeň si ho naladia tisíce poslucháčov, aby počuli chlapcov, ako hovoria o všetkom od pohlavne prenosných chorôb po erotické škrtenie, ktorého cieľom je dosiahnuť pri sexe väčšie vzrušenie.

Ak mám byť úprimná, o randení by ma pravdepodobne mohol čo-to naučiť.

„Neviem, čo sa stalo,“ vzdychnem si a zase položím vidličku. „Aj ja som mala pocit, že to ide dobre.“ Zrazu ma zaplaví únava. Som načisto vyčerpaná.

Mám za sebou hrozný mesiac. Predaj mojich výrobkov klesol a to ma tak znepokojilo, že už takmer vôbec nespím. O niekoľko mesiacov mám uviesť na trh novú

kolekciu a nedarí sa mi udržať si kontrolu nad všetkým, čo sa práve teraz deje. A okrem toho mám nepríjemný pocit, že randím už príliš dlho. Za posledných štrnásť mesiacov som absolvovala stodvadsať schôdzok a ani jedna nedopadla dobre. Snažím sa na to príliš nemyslieť, ale priznávam, že ma to už začína trápiť.

Spomeniem si na svoj desaťročný plán, ktorý leží pokrčený v mojej kabelke. V mysli ma páli najmä posledná neodškrtnutá položka. *Vydať sa.*

Prehrávam. A ja prehry nenávidím.

„Hej,“ nežne sa mi prihovori Zack. Pozriem naňho. Pohľad jeho jasných modrých očí prezrádza znepokojenie. „Si okej?“

Prikývnem. „Iba... neviem prísť na to, kde stále robím chybu.“

Zack sa na mňa ešte niekoľko sekúnd mlčky díva a potom zamyslene prikývne.

„Tak dobre.“ Načiahne sa za poloprázdnu fľašu vína medzi nami. Druhou rukou vezme môj pohár, naleje doň štedrú dávku a posunie ho po obruse ku mne. „Vypi to a potom si obleč kabát.“

Zmätene pozorujem, ako vyprázdňuje svoj pohár a chrptom ruky si utiera ústa. „Čo budeme robiť?“

„Vychutnáme drahé víno tvojho hlúpeho spoločníka a potom si dáme skutočné jedlo. Nie túto napodobeninu wasabi a nechutne vyzerajúcu penu.“ Vstane a odsunie stoličku. Za nami sa znovu objaví čašník a Zack sa naňho žiarivo usmeje. „Bolo to skvelé, kamoš.“

Čašník prikývne, ale pôsobí dosť zmätene. „Odozdám vašu pochvalu kuchárovi,“ zamrmle a potom zdvihne svoj zápisník a pero. „Hm, mohli by ste...“

„Chceš autogram?“ tipne si Zack a muž dychtivo prikývne. Kým sa Zack širokými ťahmi pera podpisuje čaš-

níkovi do zápisníka, zdvihnem svoj pohár a dopijem víno. „Nijaký problém, kamoš. Ďakujem, že si môjmu dievčaťu oznámil zlú správu tak šetrne.“ Podá mi ruku a pomôže mi vstať. „Pod', zlatko. Postaráme sa, aby zvyšok tvojho večera bol oveľa príjemnejší než jeho začiatok.“

LAYLA

Je takmer polnoc, keď sa napokon vrátíme do nášho domu. Zackovi sa podarilo presvedčiť ma, aby sme sa cestou domov namiesto v reštaurácii zastavili v bare, kde som pohotovo využila špeciálnu ponuku dvoch drinkov za cenu jedného. Niekoľkokrát za sebou. Keď sa so Zackovou rukou pevne ovinutou okolo pása tackám po šiestich poschodiach na to naše, hlavu mám úplne prázdnu.

Niežeby som to prehánala s pitím. Viest' vlastný podnik znamená byť ustavične v pohotovosti a môj denný rozvrh je zvyčajne taký nabitý, že si málokedy môžem vziať v práci voľno. Viem, že ráno sa budem nenávidieť, ale teraz ma to vôbec netrápi. Mám za sebou príšerný večer. Poníženie, ktoré som zažila na rande s Mikom, ma ešte vždy ťaží v hrudi a chcem naň aspoň na chvíľu zabudnúť.

Keď ma však Zack vyvlečie na naše poschodie, štvrtý pohár mojita, ktorý som s ním vypila, už trpkó ľutujem. Pozriem na zamknuté dvere svojho bytu a predstavím si seba, ako ležiem do svojej studenej, prázdnej postele. Už zase. Blažený pocit opitosti zrazu vystrieda smútok.

Stodvadsať schôdzok. Za posledných štrnásť mesiacov som bola na stodvadsiatich schôdzkach a ani z jednej nič nevzišlo.

Určite so mnou niečo je.

„Toto sa mi páči,“ zamrmle Zack nad mojou hlavou a palcom sa dotkne červeného ramienka mojej braletky. „Navrhla si ju sama?“

Pokrútim hlavou. „Je od Anny Bardetovej. Patrí medzi moje obľúbené módne návrhárky.“

„Tvoje veci sa mi páčia viac,“ vyhlási a rozhliadne sa po dlhej chodbe. Je tmavá a tichá; všetci ostatní nájomníci už zjavne išli do postele. „Máš doma nejaké jedlo?“

Zamyslím sa. „Možno zopár müsli tyčíniek...“

Zack nespokojne mľaskne a obráti ma čelom vzad. Býva v byte 6B, rovno oproti môjmu. Keď mi svalnaté ruky ovinie okolo pása, jednu bez premýšľania stisnem a obdivujem jeho obrovský biceps. Zasmee sa. „Pod', urobím ti niečo plné syra a zajtra sa možno nebudeš cítiť úplne na dne.“

Zamračím sa a zaváham. „Nemusíš mi nič pripravovať...“

„Máme nádobu plnú jedla, ktoré sme cez týždeň nestihli zjesť,“ láka ma.

Rozžiarim sa. Chlapci dostávajú kopu bezplatných výrobkov od sponzorov, ktorým robia vo svojom podcaste reklamu. Mojim obľúbencom je Flavoroso, spoločnosť, ktorá predáva týždenné balenia jedla s už nakrájanými surovinami a všetkými potrebnými prísadami.

„Dnes večer sme mali makaróny so štyrmi druhmi syra,“ zamrmle mi Zack do ucha a ja sa zachvejem. „Brie, čedar, gouda a parmezán.“ Zakloním hlavu a pozriem naňho. V ústach sa mi zbiehajú sliny. „Áno,“ uškrnie sa na mňa, „presne to som si myslel. Tak pod', zlatko.“

„Nie som nijaké zlatko.“ Snažím sa mu vykrútiť z objatia.

Iba sa zasmaje a pobožká ma na temeno. Potom odomkne dvere a vtiahne ma cez ne dnu.

*

Byt chlapcov je väčšou a mužskejšou verziou môjho. Namiesto jednej izby sú v ňom až tri, ale má rovnaký otvorený priestor, ktorý im slúži ako obývačka, jedáleň a kuchyňa. Kým moja obývačka je vytapetovaná na ružovo a plná regálov so vzorkami rozličných výrobkov, ich je tmavá a pôsobí takmer spartánsky. Čierne pohovky, usporiadané okolo skleného konferenčného stolíka, sú obrátené k televízoru so širokou obrazovkou. Na polici nad ním vidím všetky ceny, ktoré chlapci získali, zoradené vedľa seba: červenú plaketu *English Podcast Award*; cenu *Elias Radio Popular Choice Podcast* v tvare mikrofónu a svoju obľúbenú *Top Adult Podcast*. Trofej je z ružového skla a zdobia ju odtlačky pier, našpúlených k bozku.

Dnes večer však v obývačke chlapcov panuje trochu väčší neporiadok než zvyčajne. Na konferenčnom stolíku sú roztrúsené plagáty a fixky s logom *Troch slobodných chlapov*. Zackov spolubývajúci Luke sedí na pohovke a metodicky podpisuje jeden plagát za druhým.

Zack mi postrapatí vlasy a preklzne okolo mňa do kuchyne. Vyzlečiem si koženú bundu, opriem sa o stenu a opito obdivujem Luka. Možno za to môže veľké množstvo piva, ktoré som vypila, ale dnes večer vyzerá mimoriadne dobre.

Luke tento rok oslávi štyridsiatku a je typický strieborný lišiak – prešedivený a príťažlivý takým tým sexi profesorským spôsobom. Na sebe má svoje obľúbené keprové nohavice, okuliare s hrubým rámom a mäkko vyzerajúci tmavomodrý sveter. Najradšej by som ho oblizla. „Vyzeráš fakt dobre,“ zatiahnem.

Luke pozrie na mňa a usmeje sa, pričom v kútikoch sivých očí sa mu objavia vejáriky vrások. „Layla. Nevedel som, že dnes večer prídeš k nám, zlatko.“ Nasadí na pero vrchnák a pozrie na seba. „Ach, ďakujem. Tie nohavice som si kúpil na Zackovo naliehanie.“

„Máš v nich sexi zadok!“ zavolá Zack z kuchyne.

„Naozaj, pán Martins?“ Zavesím si bundu na vešiak.
„To je zaujímavé.“

Lukovi sa trochu zachmúri tvár. „Povedal som ti, aby si mi tak nehovorila.“

„Prepáčte, pane. Sila zvyku.“

„Neučil som ťa dosť dlho, aby si si mohla na to zvyknúť,“ zamrmle a ja sa neubránim smiechu.

Luke ma v druhom ročníku gymnázia učil angličtinu. Keď som mala šesťnásť rokov, navštevovala som jeho hodiny tri razy do týždňa. Učila som sa na nich o Shakespearovi, čítala *O myšiach a ľudoch*, a rovnako ako všetky ostatné dievčatá v škole som Luka šialene milovala. Takmer som dostala infarkt, keď som sa pred tromi rokmi nasťahovala do bytu v tomto dome a uvidela ho stáť v lobby a prezerať si doručенú poštu. Hneď ma nespoznal – keď som mu oznámila, že bude bývať oproti svojej bývalej študentke, vôbec neskryval zdesenie.

To robí moje vtipkovanie s ním ešte zábavnejším. Prejdem cez izbu, sadnem si vedľa neho na pohovku a svoju tašku pustím na zem. „Mali ste príjemný večer, pane?“

Vrhne na mňa pohoršený pohľad. Usmejem sa a vyložím si chodidlá na konferenčný stolík. Letmo si premeria moje nohy v sieťovaných pančuchách a potom si odkašle. „Celkom ušiel,“ pomaly odpovie. „Upravil som bonusový diel podcastu a potom som podpisoval plagáty, kým sa mi nevypísali fixky.“ Zdvihne z konferenčného

stolíka krémovú kartičku. „Bývalá manželka mi poslala ďalšiu pozvánku na svoju svadbu,“ sucho dodá. „To je už piata. Myslím, že si všimla, že odmietam jej hovory.“

Načiahnem sa za ňou a prižmúrenými očami pozriem na ozdobné písmená.

Prosím, pripojte sa k Amy Jonesovej a Robovi Tranovi,
ktorí sa rozhodli uzavrieť manželstvo
5. apríla v Laurel Grove.

Pretiahnem tvár. Na jeho bývalú manželku sa pamätám z gymnázia. Bola jeho riaditeľkou v rovnakom období, keď ma učil Luke... a správala sa ku mne hnusne.

„Fuj. Prečo ťa tam vôbec chce?“ pustím pozvánku Lukovi do lona a opriem si hlavu o vankúš pohovky. Celá izba sa so mnou zakrúti. „Mal by si to spáliť.“

„Vlastne som sa ju chystal recyklovať.“ Zamračí sa na mňa. „Si okej? Čo ti Zack urobil?“

„Hm?“ Unavene privriem oči. „Nič.“

„Si rozpálená.“ Vystrie ruku a dotkne sa môjho líca. Automaticky otočím hlavu k jeho dlani. Vonia nádherne. Ako čaj Earl Grey a staré knihy. Najradšej by som sa doňho vnorila ako do kresla.

Odtiahne ruku, akoby sa popálil. „A... príliš prítulná. Pila si?“

Vystriem sa a zívnem. „Áno.“

Zamračí sa ešte viac. „Len pre zábavu? Alebo sa niečo stalo?“

Skôr než stihnem odpovedať, na chodbe sa otvoria dvere. „Počul som správne?“ zatiahne hlboký hlas. „Layla Thompsonová je *opitá*?“

Zdvihnem zrak. Posledný obyvateľ bytu 6B, Joshua Tran, stojí vo dverách svojej izby a hľadá na mňa prižmú-

renými očami. Neochvejne mu opätujem pohľad, aj keď z nakláňania hlavy ma bolí krk.

Johua je vysoký, so svojimi stodeväťdesiatimi dvomi centimetrami prevyšuje dokonca aj Zacka. Má husté čierne vlasy, výrazné líčne kosti a v očiach vždy chladný, neprístupný pohľad. Z nich trochu je najtichší – na rozdiel od Zacka nemá vo zvyku vtrhnúť do miestnosti a nahlas oznámiť svoju prítomnosť; väčšinou sa do nej vkradne ako čierny panter a všetkých zamračene pozoruje, akoby ich odsudzoval.

A presne to robí aj teraz.

Oprije sa o zárubňu. „Dnes večer si mala rande, však?“ nadhodí. „Nemala by si si to práve rozdávať s nejakým bohatým správcom hedžových fondov? Aké má poradové číslo? Stodvadsať?“

„Vedieš si o mojich schôdzkach záznamy?“ spýtam sa a pretriem si oči. Keď odtiahnem ruky, sú čierne od mejkapu. Doriti. „Preboha, Josh. Každý by si myslel, že ma chceš pozvať na rande ty sám.“

„Radšej by som si vybielil tvár kyselinou,“ vyhlási konverzačným tónom, pričom hľadá rovno na mňa. Joshua má najtmavšie oči, aké som kedy videla. Sú prakticky čierne a takmer strašidelne prenikavé. Práve teraz ma skenujú ako laserové lúče, zastavujú sa na mojich krátkych šatách a topánkach s vysokými podpätkami.

Vezmem svadobnú pozvánku a hodím ju doňho. „Povedz svojmu bratovi, že oženiť sa s Lukovou bývalou manželkou je čudné.“

„Skúsil som to. Bohužiaľ, je do nej zaľúbený. Mimochodom, keď piješ, vždy očervenieš ako moriak.“

„Daj sa vypchať.“ Zase zatvorím oči. „A nerýp do mňa. Prišla som sem len na syr.“

V obývačke zavládne ticho a ja sa pohodlne schúlim na čalúnenej pohovke. Vtom mi nejaké ruky objímu členky. Myknem sa a prudko otvorím oči. Josh prešiel cez izbu, kľakol si pred mnou a teraz si kladie moje nohy do lona.

„Vyzuj si tie topánky,“ nevrlo ma vyzve. „Vyzerajú, akoby poriadne tlačili.“ Prstami sklzáne po ich zapínaní. „Nikdy som ťa nevidel vypiť viac než jeden drink.“

„Neznášam, keď som opitá,“ zamrmlam, vystriem k nemu nohy a pokrútim nimi. „Nechce sa mi pohnúť. Vyzuj mi ich ty.“

Nahmatá zips, stiahne ho dolu a vyslobodí mi nohu z topánky. Keď mi palcom zatlačí na priehlavok, prakticky sa roztečiem na pohovke. Zdvihne kútik úst, vyzuje mi aj druhú topánku a obe úhladne postaví vedľa pohovky. „Ak nerada piješ,“ zatiahne, „prečo si sa dnes opila?“

Zažmurkám a zamyslím sa nad otázkou. „Neviem. Asi preto, že som... smutná?“

Mám pocit, akoby sa cez oboch mužov prevalila vlna. Jednu minútu sú celkom uvoľnení a nasledujúcu na mňa obaja znepokojene hľadajú.

Doriti.

ZACK

„Ježiši,“ nahlas zastoná Layla, keď ticho trvá príliš dlho. „Povedala som, že som smutná. Nie že zomieram na nevyliciteľnú chorobu.“

„Si smutná?“ zopakuje Josh, akoby mu to pripadalo neuveriteľné. Luke nič nepovie, zboku skúma jej tvár. Prevrátim oči a pomiešam cestoviny na panvici. Obaja strašne dramatizujú.

„Aj ja som schopná citov,“ vyhlási Layla a zatvári sa rozhorčene.

„Áno,“ ticho pritaká Luke. „Ale za tri roky, čo sa poznáme, si ani jediný raz nepriznala, že si smutná.“

„Daj jej pokoj, má za sebou zlú noc,“ poznamenám a vypnem varnú dosku. „Snažila sa presvedčiť muža, aby ju pretiahol, a on vyliezol cez okno toaliet a spustil sa po odkvapovej rúre, len aby pred ňou ušiel.“ Začnem rozdeľovať do misiek obrovskú kopu makarónov, z ktorých stúpa para. „A potom musela zjesť tanier vegetariánskeho jedla, ktoré vyzeralo, akoby ho uvarili zo zvieratá zrazeného autom. Iná žena by sa na jej mieste pravdepodobne rozplakala. Vďaka Bohu, že Layla je taká statočná.“

„Nechcela som, aby ma pretiahol,“ namietne a hrá sa s obrubou svojich strieborných šiat. „Presvedčiť muža, aby sa s vami vyspal, nie je vôbec ťažké.“

„Máš pravdu,“ súhlasím a načiahnem sa za vidličkou v zásuvke na príbory. „Najmä pre ženu, ktorá je oblečená tak, ako ty teraz.“ Úkosom na ňu pozriem a očami sklžnem po jej opálených stehnách. Fakt netuším, čo bolo s chlapom, ktorého pozvala na rande. Layla je nádherná. S dlhými nohami, výraznými lícnyimi kosťami, svetlozelenými očami a nápadnými vlasmi, odfarbenými na biely blond, ktoré jej siahajú po pleciah, vyzerá neskutočne sexi.

„Zack,“ vyčítavo sa ozve Luke. „To nehovor.“

„Čo? Je v krátkych šatách a topánkach s vysokými podpätkami. Mohla by ísť do ktoréhokoľvek klubu v meste a chlapi by sa na ňu zlietli ako muchy... veď viete na čo.“

Pobaví ma, keď Layla prikývne. „Áno, ale to nechcem.“

Josh si sadne do kresla. „Ak si sa nechcela so svojím dnešným partnerom vyspať, tak čo si vlastne chcela?“

Layla zaváha. „Iba... sa mu zapáčiť,“ odvetí napokon. „Chcem muža, ktorý sa so mnou navečeria a ktorému budem pripadať dosť príťažlivá, aby sa túžil so mnou zastretnúť. Chcem skutočný vzťah.“

Zdvihnem jedno obočie. V Laylinom hlase zaznie zraniteľný tón, ktorý som u nej ešte nikdy nepočul. Zvyčajne presne zodpovedá definícii dominantnej potvory. Zamyslím sa, prejdem k chladničke, vyberiem z nej obrovský kus syra a trochu nastrúham na jej cestoviny, aby som ju potešil.

„Odmietnutie bolí,“ ticho poznamená Luke. „Za to sa nemusíš hanbiť.“

Layla pokrúti hlavou. „Netrápi ma odmietnutie. Len sa mi nepáči, že som tak pozadu.“

„Pozadu s čím?“ spýta sa Josh. „S randením?“ Mykne hlavou na mňa. „Všetci sme od teba starší a ani jeden nemáme trvalý vzťah.“

„Áno, lenže vy oň nestojíte,“ podotkne. „Zatiaľ čo ja áno. Je súčasťou môjho plánu.“

„Plánu?“ zopakujem, vrátim sa k pohovke a podám jej misku. „To je ďalší z tvojich čudných zoznamov? Lebo zaľúbenie sa podľa mňa napláňovať nedá, zlatko.“ Sadnem si vedľa nej.

Layla je plánovací maniak. Plánuje si každú sekundu svojho života – od chvíle, keď sa za úsvitu zobudí, až po presný čas, kedy chodí spať. Chápem, že má plné ruky práce s riadením svojho podniku, ale nikto nemusí byť až taký puntičkár.

Niekedy sa zastavím v jej byte a ona mi povie „vydrž ešte štyri minúty, kým doumývam riad, a potom sa môžeme pokojne porozprávať“, alebo podobnú hlúposť. Zdá sa mi to fakt čudné.

„Naplánovať sa dá všetko,“ namietne Layla a naberie si obrovské množstvo roztopeného syra. „A áno, mám zoznam. Svoj desaťročný plán. Vypracovala som si ho po maturite a mapuje môj život až do tridsiatky. A s jeho plnením som už pozadu. Pôvodne som si chcela nájsť manžela v dvadsiatich piatich rokoch.“ Zamračí sa a vopchá si jedlo do úst.

Josh si dlaňou zakryje ústa a vydá zvuk, akoby sa dusil.

Layla naňho fľochne. „Čo?“

„Nič. Nič.“ S námahou prehltne. „Hm, prečo v dvadsiatich piatich rokoch?“

Pokrčí plecami. „Pripadalo mi to ako dobrý vek. Poskytuje mi dosť času na vyriešenie svojej kariéry, ale zároveň mi nedovoľuje otáľať dovtedy, kým moja plodnosť začne klesať a všetci dobrí muži už budú zadaní.“ Josh sa znovu rozkašle, tentoraz úpornejšie. Layla sa prehrabáva vo svojej taške. „Vydrž chvíľu, ukážem ti ho.“

Keď mu podá pokrčený papier, Luke prekvapene zdvihne obočie. „Ten plán má formu skutočného zoznamu? Zapísala si si ho?“

Zadíva sa naňho. „Isteže. Ako inak by som si zapamätala všetko, čo musím urobiť?“

„Isteže.“ Odkasle si a zahľadí sa na zoznam. Pozriem mu ponad plece, aby som naň lepšie videl. Papier je pokrčený a pokrytý fľakmi od vody, akoby ho v taške nosila už dosť dlho. V hornej časti ma zaujmú slová *Desaťročný plán*, napísané ozdobným písmom, typickým pre tínedžerky. Pod nadpisom nasleduje dlhý, prehľadný zoznam položiek, napríklad „*získať diplom v odbore obchodný manažment (21)*“, „*zriadiť si na internete obchod s módnym oblečením (23)*“ a „*začať predávať na medzinárodnej úrovni (24)*“.

Neodškrtnutá zostala iba jedna položka.

„*Vydať sa (30)*“.

„A čo má byť?“ povie Luke. „Vydať si sa chcela ako tridsaťročná, však? Takže ti zostáva ešte niekoľko rokov, nemyslíš? Nie si pozadu.“

Layla sa zamračí na svoje makaróny. „Áno, ale s randením som mala začať v dvadsiatich piatich rokoch. Nikto nenájde toho pravého na prvý pokus. Tak dobre, niektorí ľudia áno, ale štatisticky to je veľmi nepravdepodobné. A tak som si spočítala, že do svojho plánu budem musieť zahrnúť niekoľko rokov randenia, kým nájdem správneho muža.“ Vidličkou prehrabne cestoviny. „Ale ustavične som to odkladala. Vravela som si, že dôležitejšie je, aby som pracovala na svojom obchode. A o niekoľko mesiacov oslávim dvadsiate deviate narodeniny a ešte som nemala skutočného priateľa. A týmto tempom si nijakého ani nenájdem, lebo vôbec netuším, ako ho mám hľadať!“ Zvalí sa na pohovku a zúfalo si vzdychne.

Uškrniem sa. Takúto opitú som ju ešte nikdy nevidel. Pokiaľ ide o alkohol, zvyčajne je veľmi zdržanlivá. „Milujem ju,“ vyhrknem. „Je jednoducho rozkošná. Preboha.“

Zamračí sa na mňa. „To nie je vtipné. Ľudia od vás očakávajú, že v tridsiatich rokoch už budete mať určité skúsenosti. Nebudú ma chcieť učiť.“ Hodí si do úst ďalšie makaróny. „Neviem, čo to so mnou je,“ zamrmle. „Veľmi sa snažím niekoho si nájsť, ale nič nefunguje.“

Josh sa vzpriami v kresle a stisne pery do tenkej čiary. „Nie,“ pochmúrne vyhlási.

„Čo nie?“ spýta sa Layla.

„Nič s tebou nie je. Už to nikdy nevrav.“

Layla nabodne na vidličku ďalšie cestoviny. „Naozaj nie? Tak mi povedz, koľko dvadsaťosemročných nemalo ešte ani jeden vzťah?“

„Nie je ich až tak málo,“ ozve sa Luke. „Nie je to bežné, ale ani celkom nezvyčajné.“

Layla zdvihne obe ruky. „A koľkí z nich chodia na dve rande týždenne, ale nikdy to nedotiahnu k druhému? Netvrď mi, že to je normálne.“

Luke na to nezareaguje. Layla pokrúti hlavou a odsunie cestoviny nabok. „Chcem rodinu,“ zamrmle. „Chcem manžela. Veľmi sa snažím, aby ma ľudia mali radi, ale nedarí sa mi to. A na dôvažok predaj mojich výrobkov v poslednom čase klesá, mám kopu práce na novej kolekcii, a nikto ma nechce...“ Prstami si prehrabne vlasy a potiahne ich. „Asi chcem... jednoducho niekoho, ku komu by som sa mohla vracieť domov.“

Josh rozšíri oči. Chvíľu všetci sedíme v úplnom tichu. Vyzerá taká sklúčená a vyčerpaná, až ma z pohľadu na ňu rozbolí srdce. „Ježiši,“ zamrmlem, chytím ju a pev-

ne objímam. Na sekundu zmeravie, ale potom sa uvoľní. „To je okej,“ zamrmlam a počúcham jej chrbát. „Pozri, zlatko, ak ťa to tak veľmi trápi, pomôžeme ti.“

Zmeravie mi v náručí. „Pomôžete mi?“ Jej hlas znie čudne.

„Áno. Možno hľadáš mužov na nesprávnych miestach. Možno by sme ťa mohli dať dohromady s niekoľkými dobrými chlapmi alebo ti pomôcť inak.“ Chcem ju chlácholivo pohladkať po vlasoch, ale odtiahne sa odo mňa a tvár sa jej zrazu rozžiari.

„To je pravda!“ zvolá. „Naozaj by ste mi mohli pomôcť!“ Ukáže na policu s cenami za podcasty nad naším televízorom. „Máte reláciu, v ktorej ľuďom radíte, ako si nájsť partnera. Viete, čo pre to treba urobiť. Môžete ma naučiť správne randiť!“

Luke sa zatvári zmätene. „Chceš nejaké knihy alebo príručky? Som si istý, že pre teba nájdeme vhodnú literatúru...“

Pokrúti hlavou. „Nie knihy. Všetky som prečítala. Pozri.“ Zdvihne zo zeme svoju tašku a prevráti ju hore dnom. Vypadnú z nej tri knihy požičané z knižnice. Pozriem na ich chrbty. *Taktický návod, ako si nájsť partnera. 101 rád ako správne randiť. Ako zbalit' muža – tipy pre úplné začiatovníčky.* Kriste.

Aj Josh na ne pozrie a skríví pery. „Prečo ma neprekvapuje, že si sa pokúsila študovať randenie?“ zamrmla. „Layla, toto sú samé nezmysly. Ani jedna z týchto kníh nefunguje. Sú plné sexistických sračiek.“

„Viem,“ dôrazne prikývne, „a práve preto chcem, aby ste ma učili vy, chlapci. Dali mi praktické rady. Mohli by ste ma... čojavie... vziať do niekoľkých barov. Tak budem môcť trénovať!“

Josh zmeravie. „Prosím?“

Layla prikývne a oči sa jej rozsvietia. „Keď som na rande, vždy sa správam nešikovne a neviem, čo mám povedať. Ale s vami sa cítim príjemne.“ Obráti sa ku mne. „Zack. Vieš dobre flirtovať a dokážeš ľudí prinútiť, aby ťa mali radi. Nemohol by si ma to naučiť?“ Keď zaváham, položí mi ruku na hrud'. „Prosím? Zaplatím ti.“

Pretiahnem tvár. „Nie som nijaký gigolo, dievča.“ Ježiši, viem, že spím s kadekým, ale... toto určite nemyslí vážne.

„Len tento jeden raz? Naozaj potrebujem tvoju pomoc.“ Keď mlčím, obráti sa na Josha. „Josh? Naozaj mám peniaze. Stavím sa, že by si bol skvelý učiteľ...“

„Nebudeme s tebou chodiť na falošné rande za peniaze,“ odsekne Josh. „Priveľa si toho vypila. Vôbec nevieš, čo hovoríš. Dojedz svoje makaróny a choď do postele.“ Vstane, obráti sa a odíde do kuchyne.

Niekoľko sekúnd všetci čušíme. Layla opatrne postaví misu na konferenčný stolík a tackavo zamieri za ním.

„Josh,“ ticho sa mu prihovori. Keď nezareaguje, vystrie ruku a nešikovne ho potľapká po líci. „Pozri sa na mňa,“ prikáže mu.

Otočí hlavu a opäťuje jej pohľad.

„Urazila som tvoje city?“

„Nie,“ stručne odvetí.

„Nie?“ Nechá ruku na jeho zarastenej tvári a pomaly ju pohladká. „Tvoje strnisko sa mi páči. Zvyčajne sa holiš.“

Zachvejem sa.

Josh na sekundu zatvorí oči, potom jej prstami objíme zápästie a jemne ju od seba odtiahne. „Nerob to, Layla.“ Hlas mu znie hlbšie než zvyčajne. „Si opitá. Choď do postele.“

Zrazu sa zatvári, akoby si konečne uvedomila, čo robí. Zatacká sa dozadu a zdesene sa rozhliadne po miestnosti. „Máš pravdu,“ pomaly povie. „Bože. Veľmi ma to mrzí.“

„Nič strašné sa nestalo,“ upokojím ju a potľapkám miesto na pohovke vedľa seba. „Čo znamená zopár opitých návrhov medzi priateľmi? Pod’ sa najesť, zlatko.“

Silno zažmurká. „Nie, ja... Užívali ste si príjemný večer, ale potom som prišla, zjedla vám večeru, ponúkla peniaze za to, že ma vezmete von, a napokon...“ obráti sa k Joshovi, „... som ťa pohladkala po tvári ako obyčajná šľapka. Je mi to veľmi ľúto.“ Líca jej blčia od hanby. „Myslím, že by som už mala ísť,“ zamrmle a zohne sa po svoju tašku. „Vďaka za jedlo.“

Josh sa zamračí. „Hej, nikam nechod’. Čo sa stalo?“

„Aspoň dojedz večeru,“ presviedča ju Luke.

„Zjedzte ju sami. Nie som hladná.“ Vezme si bundu a z vrecka si vyberie kľúče. Zaštikúta a pokúsi sa to skryť zakašlaním. Keď sa obráti k dverám, vidím, že po lícach sa jej kotúľajú slzy.

Srdce mi zastane. Plakať som ju ešte nikdy nevidel. Dokonca som ani neveril, že je toho schopná. Vstanem.

„Layla...“

„El, vráť sa!“ zavolá za ňu Josh a pretrie si oči. „Doriti. Nechcel som ťa rozrušiť.“

Pokrúti hlavou. „Nie som rozrušená,“ zamrmle. „Iba mi... hm... Prepáčte.“

Bez ďalšieho slova vyjde na chodbu a nechá dvere, aby sa za ňou zatvorili samy. Josh potichu zahreší a vykročí za Laylou, ale Luke ho zastaví.

„Nechaj ju ísť,“ povie. „Už sa dosť hanbí. Nech sa z toho vyspí.“

„Rozplakal som ju.“ Josh sa zatvára takmer zúfalo.

Vzdychnem si, zase si sadnem na pohovku a vezmem si jej miskú. „Ráno sa bude za to nenávidieť,“ zamrmlem a naberiem si ďalšiu vidličku cestovín. „Strašne nenávidieť.“